

28) MOOIE HERINNERINGEN

Januari had de gang erin. Leek die maand vorig jaar niet om te komen was ie nu voordat ik het wist voorbij!

Hoogste tijd om de verkregen kerstkaarten en nieuwjaarswensen van de muur te halen.

Nu pas? Hoor ik menigeen denken.

Mijn bijnaam thuis is 'slakkie' – al vind ik mezelf tegenwoordig best 'speedy'- maar doe ik die bijnaam dus toch met enige regelmaat eer aan!

Wat ons vooral gewenst wordt, lees ik na in de kaarten, is om mooie herinneringen te maken in 2025. Waarop ik me afvroeg... Hoe zat dit eigenlijk met het afgelopen jaar? Hebben we wel voldoende mooie herinneringen gemaakt in 2024?

Wanneer ik mijn ogen sluit is daar meteen het moment van afscheid nemen waar mijn lieve vadertje helaas de hoofdrol in had. Een intense herinnering die toch ook mooi was omdat alles klopte rondom zijn uitvaart!

Met behulp van mijn telefoon scroll ik door mijn foto's van het afgelopen jaar opzoek naar mooie herinneringen:

*Het verkrijgen van een fietsendrager op de auto werd een feit waardoor we geweldige fietstochten hebben kunnen maken in ons prachtige Nederland.

Avontuurlijk zelfs toen we bij Holysloot werden overgezet met een bootje en in een weiland terecht kwamen waar we naast onze fiets doorheen moesten baggeren op onze waterdoorlatende schoenen zo bleek!! Er leek geen einde aan te komen en we zagen er niet uit. Toch was de pret er niet minder om toen we eenmaal weer hoog en droog op 't asfalt waren beland.

*De ontelbare dolle momenten met onze zeven kleinkinderen. Hutten bouwen, metershoge duplo torens bouwen (en omgooien natuurlijk) en samen met één na jongste door de macramé schommel zakken. Gelukkig konden we er na de eerste schrik samen om lachen.

*Samen koken en samen eet momenten met lieve familie en vrienden. Waar dan ook weer -voor de nodige balans- samen sport en wandel momenten tegenover stonden!

*Gezin compleet met pasen en kerst. Heel harmonieus. Echt waar! Al vroeg oudste kleinkind heel quasi tijdens het kerstelijke samenzijn of we misschien niet ook met z'n allen even naar buiten gingen om iets te zoeken ofzo!! Ha,ha! Ik snapte 'm wel.

*Het jaarlijkse oliebollebak festijn. Tegenwoordig met vier generaties, vereende kracht en veel gezelligheid. Iets om dankbaar voor te zijn.

*Uitstapjes waren er naar ons 'eigen' veld expositie tot la Mar theater en Ziggodome. Mee blèren met de ABBA tributeband, de onevenaarbare Simone Kleinsma aanschouwen in de Hospita én met zus en tweejarig kleinkind de Schaalsmeer in de rondte. Wat op allerlei fronten verrassend verliep.

*Er was een heuse Maas reünie waarbij we -dankzij schoonzus- met z'n allen opa en oma op een originele manier herdachten. Prachtig!

*De moestuin en verzamelingen van prachtige gevulde manden met oogst, nieuwe ontdekkingen van nieuwe jammen bereiden en het inmaken van groenten in potten. Hoe rijk ik me dan voel!

*Veel genoten van zon, zee en strand. Drie onmisbare vitamines die door mij met enige regelmaat dienen te worden ingenomen.

DE omgeving waarin ik me ook begin januari begeef. Althans... op papier! Elke dag schrijven, sleutelen en bijschaven aan mijn Texelse verhaal wat zich gedeeltelijk ook aan zee afspeelt.

De mail met feedback die ik één week vóór kerst had ontvangen besloot ik toch te openen.

De eerste opdracht van de schrijf juf luidde om mijn mouwen op te stropen om zo wat 'darlings te kunnen killen.' Ai,ai! Au,au!

Diepe zucht.

En weer door.

Ze had natuurlijk gelijk.

Het mannelijke personage in mijn verhaal kon zij niet voor zich zien. Ik wel!

In mijn hoofd!

Daar heeft een lezer natuurlijk niets aan! Aanpassen die hap. En zo waren er nog wat alertheden die ik over het hoofd had gezien.

Gelukkig kreeg ik ook nog een paar complimenten zoals dat de lezer meteen het verhaal wordt ingetrokken. Eigenlijk was 't allemaal goed om deze waardevolle feedback tot me te nemen en weer opnieuw mijn verhaal in te duiken. Ik had immers nog alle tijd (deadline 15 feb.) Ook nog even de technische blik van mijn hoofdproeflezers erover en HOP! Daar ging mijn verhaal volgens afspraak naar uitgeverij De Droomvallei.

Binnen twee dagen had ik mijn verhaal geredigeerd en wel terug. Binnen een week was dit klusje ook weer geklaard en stuurde ik het verhaal aangepast weer retour. Inmiddels heb ik het bericht - Goedgekeurd voor de drukker- binnen en is het voorlopig even afwachten voordat er een drukproef van het boek met de titel 'Terug naar TEXEL' in de brievenbus zal vallen. Spannend!

Tijd om even met een voldaan gevoel achterover te leunen. (Telt dat eigenlijk ook mee als mooie herinnering? Wat mij betreft WEL!)

En toch...

Al die geweldige bovenstaande herinneringen zijn peanuts in vergelijking met wat ik een paar dagen terug beleefde in de categorie MOOIE herinnering...

Wordt vervolgd!

Warme groet,
KrANT-ma